

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΩΔΙΚΩΝ
ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΩΝ
ΠΑΛΗΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ

Δ'.

ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΣΠ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ :

1

Περγ. 0,21×0,17. Αιώνας XI (φ. 171).

Τετραεὐαγγέλιον.

* Ἀρχεται ἀκέφαλον ἀπὸ τοῦ τρίτου φύλλου τοῦ τετραδίου β' διὰ τῶν λέξεων . . . αὐτὸν οὕτως οὖν προεβύρατι ὑμεῖς (Ματθαίου 7' 9). Μεταξὺ τῶν φ. 14β καὶ ἀκούοντες οὐκ ἀκούουσιν (II' 14) καὶ 15α ὁ Ἰησοῦς παθεῖον ἔστησαν αὐτὸ (II' 2) λείπουσ. δέκα φύλλα, ἤτοι ὅλον τὸ τετραδίον δ' καὶ τὰ δύο πρῶτα φύλλα τοῦ ε'. Μεταξὺ δὲ τῶν φ. 19β ὁ Ἰησοῦς εἶπεν, οὐκ οἶ' (δατε) (Κ' 22) καὶ 20α (ὑποζυγίου) παρεθένας (ΚΑ' 6) λείπει τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ τετραδίου ε'. Τὸ Εὐαγγέλιον Ματθαίου τελευτᾷ ἐν φ. 40β. Ἐν φ. 41 α-β τὰ κεφάλαια τοῦ Μάρκου. Μεταξὺ τῶν φ. 41β-42α (ἀφέν)τις τὸν ὄχλον λείπουσιν δέκα φύλλα, ἐν οἷς καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίου, ἤτοι τὰ δύο τελευταῖα φύλλα τοῦ τετραδίου η' καὶ ὅλον τὸ θ' — Τὸ ιγ' τετραδίον σύγκεται ἐξ ἐννέα φύλλων, ὧν τὸ 74β ἀρχῆθεν ἀγραφον.— Ἐν φ. 75α, ἐνθα ἀρχεται μετὰ τοῦ τετραδίου ιδ' τὸ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ ἀξιόλογον πολύχρωμον ἐπίτιτλον καὶ ὁμοίως πολύχρωμον ἀρχικὸν Ε. Τὸ τετραδίον ιε σύγκεται ἐξ ἑπτὰ μόνον φύλλων, τοῦ ὀγδόου ἀποκοπέντος καὶ σωζομένης μικρῆς μόνον αὐτοῦ λωρίδος πρὸς τῆ ράχι. Ἀλλὰ τοῦ κειμένου οὐδὲν λείπει. Τελευτᾷ δὲ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Λουκᾶ ἐν φ. 138β. Μεταξὺ τοῦ φ. 138, ὅπου ἀρχεται τὸ τετραδίον κβ', καὶ τοῦ 139 λείπουσιν τὰ λοιπὰ ἐξ φύλλα τοῦ τετραδίου τούτου. Τὸ φ. 139α ἀγραφον, ἐν δὲ φ. 139β «Κεφάλαια τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου. Ἐν φ. 140α, ἐνθα ἀρχεται τὸ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΙΩΑΝΝΗΝ ἀξιὸν λόγου πολύχρωμον ἐπίτιτλον καὶ ὁμοίως πολύχρωμον ἀρχικὸν Ε. Τὸ Εὐαγγέλιον

1. Ὁ ἀνωτέρω δημοσιευόμενος κατάλογος τῶν κωδικῶν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Σπ. Λάμπρου ὑπὸ τοῦ ἰδίου συντεταγμένος εὐρέθη ἐν τοῖς καταλογοῖς αὐτοῦ.

τοῦ Ἰωάννου μένει κολοβὴν μετὰ τοῦ κώδικος ἐν φ. 171β ἐν ταῖς λέξεσιν ἰ τοὺς πόδας νί(ψασθαί) (1Γ^ο 10).

Τάραχικά γράμματα τῶν παραγράφων χρυσαῖ. Ὁμοίως χρυσοῖ οἱ ἀριθμοὶ τῶν παραγράφων καὶ κεφαλαίων καὶ αἱ ἐπιγραφαί.

Ἐν φ. 74β καὶ 138β ἄσημα δοκίμια κονδυλίου. Μεταξὺ τούτων εἶπον ἰηρ μου ἀγάθη γράβει γράματα λα μί δαρθίς καὶ μάλοθής καὶ ειστάρα μαὶ τανωθής. Στάχως γεωκάτη.

2

Περγ. 0,204 X 0,142. Αἰῶνος XII (φ. 281)

Τετραευγγέλιον

Προτάσσεται α' (1α) «Δήλωσις διαλαμβάνουσα τὴν τοῦ χρόνου τῶν εὐαγγελίων ἀνάγνωσιν καὶ τὴν τῶν εὐαγγελιστῶν διαδοχὴν» πόθεν τε ἀρχονται καὶ ποῦ καταλήγουσι.—β' (φ. 9α). «Τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια». Ἐν φ. 10β.

τάδε· Τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον πρὸς τοὺς ἐξ Ἰουδαίων ἐξεδόθη ὑπ' αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ διὰ γραμμάτων ἑβραϊκῶν· διατοῦτο γὰρ ἄπ' Ἑβραίοις γράφων, οὐδὲν πλέον ἐζήτησε δεῖξαι ἢ ὅτι ἀπὸ Ἀβραάμ καὶ Δαυὶδ ἦν ὁ Χριστός. Ἐπειτα καταλογάδην γεγραμμένον τὸ ἐξῆς ἐλίγραμμα.

Ματθαίου τῶδε ἔργον ἀριστοπένοιο τελώνου·
 ὅς τόκον ἔπρασε θεῖον ἀπειρογάμοιο γυναικός·
 ἢ τίκεν ἄσπερον υἱόν· ὃν οὐ γάθεν οὐρανός τῦρός·
 Χριστὸν αἰὶ ζῶοντα· Θεόν· ἄβροτόν αὐτὸν ὄντα.

Ἐπειτα τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον.—Ἐν φ. 87β. «Τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια». Ἐν τέλει· Ἰστίον ὅτι τὸ κατὰ Μάρκον εὐαγγέλιον ὑψηγορεύθη ὑπὸ Πέτρου ἐν Ῥώμῃ· ἐποιήσατο δὲ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ προφητικοῦ λόγου τοῦ ἐξ ὕψους ἐπιόντος τῷ Ἠσαΐα· τὴν πτερωτὴν εἰκόνα τοῦ εὐαγγελίου δηλοῦν. Ἐπειτα καταλογάδην γεγραμμένον τὸ ἐξῆς ἐλίγραμμα.

Ὅσα περὶ Χριστοῦ θεηγόρος ἔθηκε Πέτρος
 κηρύσσων ἐδίδαξεν ἀπὸ στομάτων ἐριτίμων,
 ἐνθάδε Μάρκος ἄγιστε καὶ ἐν σε(ί)δεσαιν ἔθηκε·
 τοῦνεκα καὶ μερόπεσαιν εὐάγγελος ἄλλος ἐδείχθη.

Ταῦτό δ' ἐπαναλαμβάνεται καὶ κατωτέρω χειρὶ τοῦ εἴς αἰῶνος. — Ἐν φ. 90α «Τὸ κατὰ Μάρκον ἁγίου εὐαγγέλιον». — Ἐν φ. 138β. «Τὸ κατὰ Λουκῶν ἁγίου εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια». Ἐν τέλει· Ἰστίον ὅτι τὸ κατὰ Λουκῶν εὐαγγέλιον ὑψηγορεύθη ὑπὸ Παύλου ἐν Ῥώμῃ· ἄτε δὲ ἱερατικοῦ χαρακτῆ-

ρος ὑπάρχον. ἀπὸ Ζαχαρίου τοῦ ἱερέως θυμωμένος ἤρξατο. Ἐπεται καταλογάδην γεγραμμένον τὸ ἐξῆς ἐπίγραμμα:

Λουκᾶς κτισθῆναις ἀριστοτέλεις ἐπίστατος,
ἀθανάτου Ἀριστοτέλου γένος, καὶ τίτκιλα ἔργα,
ἀπασκίως κατόμιζε· καὶ ὡς θάνων ἔμμε σκώσας·
καὶ πάλιν ἐκ τμήσεως ἑσθῶν μερόπεσσιν ἐδείχθη,
ἔθην εὖ οὐρακίην ὑπὲρ ἄνευμα πατρὶ φανάθη.

Ἐν φ. 141α. Τὸ κατὰ Λουκᾶν ἅγιον εὐαγγέλιον. — Ἐν φ. 222β. Τὸ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια. — Ἐν φ. 223α. Ἰπτιον ἐπὶ τὸ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγέλιον ἐν τοῖς χρόνοις Τραχίνου ὑπεγορεύθη ὑπὸ Ἰωάννου ἐκ Πάτρως τῆς νήσου· ἀνεγείτα· δὲ τῆς ἐπὶ τοῦ πατρὸς ἡγερμονικὴν καὶ πρακτικὴν καὶ ἐνδοξον τοῦ Χριστοῦ γενεάν. Ἐπεται καταλογάδην γεγραμμένον τὸ ἐξῆς ἐπίγραμμα.

Βροντήεις θεόφρωνος Ἰωάννης πανάριστος·
πρωτοτόχου σοφίης ὑπερόργιον εὐρετα ἀργῆν·
πρωτοφρανῆ γενετήρα θεοῦ θεῖον αὐτογένεθλον·
ἔθην ὀλεθροτόκων αἰρίστων ἡμῶνισ φρίνα.

Ἐν φ. 10β χειρὶ τοῦ 15 αἰῶνος· Ἰωσήφ ἱερομόναχος. Ἐν δὲ φ. 280 β· 7α παρῶν βιβλίων πᾶρχαι του ἐν Ἱερουσόλ· Παρσικιδά καὶ σακίλληου. Κατωτέρω δὲ γράμματα ἀραβικά. Τὰ φ. 89 καὶ 140β ἀγραφα, τὸ δὲ φ. 231 μείναν ἀγραφον καὶ ἔχον νῦν ἀνάξια λόγου δοκίμια κονδυλίου εἶνε ἐσχισμένον κατὰ τὸ δεξιὸν ἡμῶν.

Ἐν ἀρχῇ ἐκάστου εὐαγγελίου ἐπίτιτλον ἐρυθρόν.

Στάχωσης νεωτάτη, ἐν ἣ διατηρήθη μέρος τῆς ἀρχαίας σταχώσεως ἐκ λεικοῦ λανοῦ μετὰ ἐνυφασμένου κοκκίνου σταυροῦ.

3

Περὶ 0,23×0,155. Αἰῶνος XIII (φ. 163).

Τετραεὐαγγέλιον.

Ἐν φ. 3α ἀρχεται τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον. Προτάσσεται ἐν φ. 1 καὶ 2 ἡ ὑπόθεσις καὶ πίναξ τῶν κεφαλαίων. Μεταξὺ τῶν φ. 28β τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολύσωσιν· ἀποκρι(θεῖς) (KZ' 18) καὶ 29α οὐκ ἤθελε πλεῖν (KZ' 25) ἐξέπεσον δύο φύλλα, περιέχοντα τὸ τέλος τοῦ Ματθαίου καὶ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Μάρκου. — Ἐν φ. 33α «Τὰ κεφάλαια τοῦ κατὰ Μάρκον ἁγίου εὐαγγελίου». — Ἐν φ. 34α «Τὸ κατὰ Μάρκον ἅγιον εὐαγγέλιον». Μένει κολοβόν, ἐκπεσόντος ἐνός φύλλου μετὰ τὸ φ. 84β «ἐπὶ δαιμόνια» ἐκείνη πο(ευθεῖ)σα. — Ἐν φ. 85α «ὑπόθεσις εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον». — Ἐν φ. 85β «Τὰ κεφάλαια τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου». — Ἐν φ. 88α «Τὸ κατὰ Λουκᾶν ἅγιον εὐαγγέλιον». Μένει κολοβόν ἐν φ. 163β βραδεῖς τῆς καρδίας.

τοῦ πιστεύειν ἐπὶ τὰς (ΚΑ' 21). Τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Ἰωάννου λείπει ὅλον.

Ἐν ἀρχῇ ἑκάστου τῶν εὐαγγελίων ἐπιτίτλον ἐρυθρὸν.

Τῶν φ. 90, 97 καὶ 139 ἀποκεκομμένη ἡ δεξιὰ φ. Πολλαχοῦ ἐν τῇ ἡμετέρῳ νεώτερα φωνήματα κωνδουλίου Ἐν τῇ φ. τοῦ φ. 50β. Τὸ παρὸν βιβλίον ἀπαρτίζεται τῆς μετοῦς ἀκρίτου (-) καὶ ὁμοῦ τοῦ παρὸς να εχ: τῆν καταρα τῆς [λαυθῆνοι] Μαρίας καὶ να εχ: κα τῶν τελευτάτων θεοφορῶν σινολὸ ἀμην. Κωνσταντῆς μαθητῆς Καὶ 1790 γενναίου φ.

Ἐν τῇ ἀρχῇθεν ἀγράφω φ. 57β παρενεγράφησαν χειρὶ τοῦ 15' αἰῶνος τὰς (Ω) ἀγάπη μου με ἀλ: | που το κορο δεν εν αλι | βενιτια μου εξακουσμενι | κα το κορο πενει φ ο λεγων νεν γραμα : κατ λα κοιμηθουμε ταμα | δες με τον καυμενον | οτι θελω να κινω | ελα γραμα μου σε ματα | κατι ματα που σε γανα | οτι η ζωη μου γαθ: | κατ η φυγη μου που σε βαθ: | ελε οισε και φακαρι | τη ε φυγης οισε κλωναρι | θελω θελω να κινωσο | κρινε μου γα να γραισω | γονικωσι γραμμενι | και τραταφικ ανθισμενι | και σου λεγα σε να μοσο | με . . . νου να πλ . . . | λευμονουλα μου μεταν θε | η καρδια σε γατ: (:)

Ἐχομεν δ' ἐνταῦθα καταλογάθην γεγραμμένον ἕσμα, ὡς ὀρθογραφοῦμενον, συμπληρούμενον κα. μετὰ προσθήκην τῶν τόνων καὶ πνευμάτων ἔχει οὕδε-

Ὁ ἀγάπη μου μεγάλη,
 ποῦ ἐστὶν κόσμος δὲν εἶν' Ἕλλη.
 Βενιτιά μου εξακουσμένη,
 καὶ ἐστὶν κόσμος πικνεμένη
 . . . . . ἕνα γράμμα
 κα' ελα κοιμηθούμε ἀντάμα.
 Δές με [δές με] τὸν καυμένο
 ὅτι θέλω νὰ παλίνω.
 Ἐλα, γάθω μου, ἐὰ μὲν
 ἐὰ ἐτὴ μάνα ποῦ σε γίνα
 ὅτι ἡ ζωὴ μου γάθη
 καὶ ἡ φυγὴ μου πάει ἐτὰ βάθη.
 Ἡλ[ι]ος εἶσαι καὶ φαγγάρι,
 τῆς φυγῆς εἶσαι κλωνάρι,
 Θε[λω] θέλω νὰ κινῶσο,
 κρινε μου γ[α] να γραισω
 . . . . . σαι γραμμένη
 καὶ τρα[ταφικ] ανθισμένη
 καὶ σου λεγ . . . . . σε να μοσο
 . . . . . σου ν' ἀπλώσω.
 Λεῖμονολλά μου με τάνθη
 ἡ καρδιά σου . . . . . [άνθη].

Ἐν τῇ φ. τοῦ φ. 149β χειρὶ τοῦ 15' αἰῶνος" εἶπτε το γαρ, τη ζωη του πανι το παπα ριζμ και οηρος το παρι να ηρι αθωρισ τουτο το χαρτι με

Ε.Γ. της Κ.τ.Π
 ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

Χαρτ. Ο. 31 ΧΟ. 196. Αἰώνος ΧVI (φ. 424)

1 (φ. 6α). «Τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κροῦ Δέοντος τοῦ Σοφοῦ. Περὶ ἀρετῶν γεωργίας καὶ μοναχικῆς κυβερνήσεως πολιτείας τε καὶ διαγωγῆς καὶ ὑποτοπώσεως, κεφάλαια ἑκατὸν ἐνετήκοντα· ἤξιώθη δὲ ταῦτα εὐθεσως παρὰ τοῦ ὀσιωτάτου καὶ ἀρετικῆς κατακεκοσμημένου μοναχοῦ κροῦ **Εὐθυμίου** καὶ ἡγουμένου τῆς βασιλικῆς αὐτοῦ μονῆς· διὰ τὸ πολλάκις ὠφελθῆναι τὸν τοιοῦτον ἐκ τῆς ὀμιλίας τοῦ βασιλέως τὰ εἰς φυγὴν καθὼς περιέχει καὶ παραδηλοῖ καὶ τῶν κεφαλαίων αὐτὸ τὸ προοίμιον· καλοῦνται δὲ τὰ τοιαῦτα κεφάλαια οἰακιστικῆ ψυχῶν ὑποτοπώσεις· Σημείωσαι ὅτι τὰ παρόντα ρ' ἢ κεφάλαια τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ σοφοῦ βασιλέως τούτου εἰς τὸν σκοπὸν τῆς εὐαγγελικῆς γεωργίας ἐγράφησαν ἐν λ', καὶ ἐν ξ', καὶ ἐν ρ'».

Ἐν τῇ ᾠφ ἐρυθρὰ ἡ λέξις Προοίμιον. Ἄρχεται δὲ τοῦτο ὡδε· Ἰσχυρὸν ἢ φίλια εὐάρεστα, καὶ μέλιστα περιδρατομένη προφάσις προτεινούσης τὸ εὐλογον.

Περιέχονται κεφάλαια μόνον ρ'. Κεφάλαιον αὖτον, Εὐθυμίου ἡμῶν ἢ ζωῆ· ἐνετηκμένη τῶν ἀρετῶν ἢ ἀκρωρία· τὸ ὀσιωτός ἢ φύσις καὶ ἢ ἐπίκρισις δευδιγνωστός. Ἐρμηνεία· Ἡ ζωὴ τέλειται ταχέως· τὸ τῆς ἀρετῆς ὕψος διαχερῆς καὶ σύντομον· ἢ πρόστις εὐωλος εἰς πτώσιν· διαταῦτα οὖν ἢ τῆς ἀρετῆς καὶ κακίας ἤκρσις δευκατανόητος. — «Κεφάλαιον ρ'όν. Εἰμὶ μὲν εἰς τῶν μὴ γνώμας θεοῦ τελειάντων· ὡ καὶ τὸ κρῖμα τῆς ἀφελούς ὡς γνωστικῶν μάστιγος ἐπιτα· εἴ τιμι δ' ὄνησις τῶν προτεινομένων ὑπεστιν, ἡμῖν μὲν ὡς ἀφελότης προσίστω· ἢ δ' ἀφελή, πρὸς ὅν ἐπ' ὄμον τῆς ἀμαρτίας τοῦ παντός ὁ φόρτος, ἐξίλασις· ἢ εὐμενῶς ἐπίδοι, συγγνωμονῶν τὰ σφάλματα. Ἐρμηνεία. Ἐνα μὲν τῶν ἀμαρτηκότων εἶναι μετριοφρονῶν ὁ ταῦτα ποιήσας διαγορεύει, τούτω τε ὡς τῶν θεῶν ἐπιστήμονι, μεγίστην ἐπισυμβῆναι κατάκρισιν καὶ κόλασιν ὑπολαμβάνει· ἐκ τούτου τοῦτο θεουόσας, ὡς ὁ εἰδώς τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου καὶ μὴ ποιῶν αὐτὸ καὶ τὰ ἐξῆς· ἐάν μίντοι τὸν ἐκ τῶν πονηθέντων τούτων ὠφέλιμα ἀνακούψῃ, οὗτος ὀφειλίτης μὲν ἐστι τῷ τετεωγῶτι, τὴν δ' ὀφειλήν ἀποτίσει, ἰλασμών καὶ παράκλησιν, πρὸς τὸν ἐπ' ὄμου τὰ τῶν θεοτῶν ἀναλαβόμενον ὅταν ἀμαρτήματα ποιούμενος· ὅπως εὐσπλάγχνος ὡς τοῦτο καὶ φιλανθρώπως ἐπιδύλαφος, τὰ παραπτώματα συγγωρούμενος».

Ἐν τῇ ἄνω ᾠφ τοῦ φ. 6α χειρὶ νεωτέρου πως· Ζωναράς.

Ἐπιτα ἐν φ. 21β. «Τοῦ μεγάλου Βασιλείου Περὶ προσευχῆς». Ἄρχ. Πέντε εἰσὶν αἱ ἐργασίαι, δι' ὧν ὁ θεὸς θεραπεύεται. Τελ. καὶ γίνεται ἡ φυγὴ σου, πρὸ θανάτου, ἰσάγγελος.

2 (φ. 50α). «Ἐξήγησις τῶν ἱερῶν καὶ θεῶν κανόνων τῶν τε ἁγίων καὶ σεπτῶν ἀποστόλων· καὶ τῶν ἱερῶν οἰκουμενικῶν συνόδων ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν τοπικῶν ἤτοι μερικῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων παν-

τέρων· πονηθείσα *Ἰωάννη μοναχῷ τῷ Ζωναρᾷ* τῷ γεγονότι μεγάλῃ θρουγγαρῆι τῆς βίβλης καὶ πρωτασκηρῆτις».

Προηγείται ἐν φ. 22α—43β ὡς πίναξ «Νομοκάνονον οὖν θεῶ κατὰ στοιχεῖον» καὶ ἐν φ. 43β—49α «Περὶ τῶν τῆς συγγενείας βαθμῶν σύντομον ἐκ διαφορῶν *Μανουήλου Ἱεροδιακόνου* καὶ μεγάλου χαρτοφύλακος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας».

α' (φ. 67α). Κανόνες τῆς α' οἰκουμενικῆς συνόδου. — β' (φ. 77α). Κανόνες τῆς β' οἰκουμενικῆς συνόδου. — γ' (φ. 83β). Κανόνες τῆς γ' οἰκουμενικῆς συνόδου. — δ' (φ. 87α). «Ἐπιστολὴ τῆς αὐτῆς ἐν Ἐφέσῳ ἁγίας συνόδου πρὸς τὴν ἐν Παμφυλίᾳ εὐαγῆ σύνοδον· περὶ Εὐσταθίου τοῦ γενομένου αὐτῶν μητροπολίτου». — ε' (φ. 90β). Κανόνες τῆς δ' οἰκουμενικῆς συνόδου. — ς' (φ. 105β). «Περὶ τῆς πέμπτης συνόδου». — ζ' (φ. 105β). «Περὶ τῆς ἕκτης συνόδου». — η' (φ. 106α). «Περὶ τῆς λεγομένης ἕκτης συνόδου». — θ' (φ. 106α). «Κανόνες τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν τῷ τρούλῳ τοῦ βασιλικοῦ παλατίου συνελθόντων πατέρων. . .». — ι' (φ. 153α). «Κανόνες τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἑβδόμης συνόδου». — ια' (φ. 168α). Ἐπιστολὴ *Ταρασίου Κωνσταντινουπόλεως* πρὸς Ἀδριανὸν πάπαν Ῥώμης. — ιβ' (φ. 172β). Κανόνες τῆς πρωτοδευτέρας ἐν Κωνσταντινουπόλει συνόδου. — ιγ' (φ. 184α). «Κανόνες ἐκτεθέντες παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς ἐν τῷ περὶ τὸν ἄνω καὶ ἑκτονύμῳ ναῶ τῆς τοῦ θεοῦ λόγου Σοφίας συστάσεως. . .». — ιδ' (φ. 186α). «Σύνοδος ἡ γενομένη ἐπὶ Κυβριανοῦ τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Καρχηδόνας καὶ μάρτυρος». — ιε' (φ. 194α). «Κανόνες τῆς ἐν Ἀγγόρᾳ συστάσεως συνόδου». — ις' (202α). «Κανόνες τῆς ἐν Νεοκαισαρείᾳ συνόδου». — ιζ' (φ. 206α). «Κανόνες τῆς ἐν Γάγγρα συνόδου». — ιη' (φ. 211α). «Κανόνες τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας συνόδου». — ιθ' (φ. 219β). «Κανόνες τῆς ἐν Λαοδικείᾳ τῆς Καππαδοκίᾳ Φρυγίας συγκροτηθείσης συνόδου. . .». — κ' (φ. 230α). «Κανόνες τῆς ἐν Σαρδικῇ συνόδου». — κα' (φ. 242α). «Κανόνες τῆς ἐν Καρθαγένῃ συνόδου». — κβ' (φ. 302α). «Ἐπιστολὴ τῆς συνόδου ταύτης πρὸς Βονιφάτιον τὸν πάπαν Ῥώμης». — κγ' (φ. 305α). «Ἐπιστολὴ τῆς ἐν Ἀφρικῇ συνόδου πρὸς Κελεστίνον τὸν πάπαν Ῥώμης». — κδ' (φ. 307β). «Ἐκ τῶν πραχθέντων ὑπομνημάτων ἐν Κωνσταντίνου πόλει Ἀγαπίου καὶ Βαγαδίου ἑκατέρου ἀντεχομένου τῆς ἐπισκοπῆς Βόστρων». — κε' (φ. 309α). «Ἐπιστολὴ τοῦ μακαρίου *Διονυσίου* ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας πρὸς Βασιλείδην ἐπίσκοπον ἐρωτήσαντα περὶ διαφορῶν κεφαλαίων. . .». — κς' (φ. 312α). *Πέτρου Ἀλεξανδρείας* «καὶ μάρτυρος Κανόνες φερόμενοι ἐν τῷ περὶ μετανοίας αὐτοῦ λόγῳ περὶ τῶν ἐν καιροῖς διωγμῶν παρὰ πεπτηκότων, εἶτα μετανοησάντων». — κς' (φ. 322α). «Ἐπιστολὴ κανονικὴ τοῦ ἁγίου *Γρηγορίου τοῦ θαυματουργοῦ* περὶ τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ εἰδωλόθυτα φαγόντων ἢ καὶ ἕτερα ἅτινα κλημμελησάντων». — κζ' (φ. 331α). «Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆς ἐνάτης ἑορταστικῆς ἐπιστολῆς». — κη' (φ. 332α). «Τοῦ αὐτοῦ Ἐπιστολὴ πρὸς Ῥουφινιανὸν ἐπίσκοπον». — χθ' (φ. 335β). «Ἐπιστολαὶ κανονικαὶ τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου πατρὸς *Βασιλείου* ἀρχιεπισκόπου *Καισαρείας Καππαδοκίας* πρὸς τὸν ἄγιον Ἀμφιλόχιον ἐπίσκοπον Ἰκονίου τῆς

μητροπόλεως Φρυγίας. Μεταξὺ τούτων καὶ λ' (φ. 366α). «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Διόδωρον ἐπισκόπον Τυρασοῦ περὶ τοῦ δὲ ἀδελφῆς ἀγομένου εἰς γάμου». — λα' (φ. 370β). «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς Γρηγόριον πρεσβύτερον ὥστε χωρισθῆναι αὐτὸν τοῦ συνοδικοῦ γάμου». — λβ' (φ. 372α). «Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς χειροποιήτους αὐτοῦ ὥστε μὴ γίνεσθαι χωρὶς αὐτοῦ ὑληρέτας». — λγ' (φ. 373α). — Τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς ὑπ' ἐπιτοῦν ἐπισκόπους ὥστε μὴ χειροτονεῖν ἐπὶ χερσὶν αὐτοῦ. — λδ' (φ. 374α). Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ κς' κεφαλαίου τῶν περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος πρὸς τὸν μακάριον Ἀμφιλόχιον γεγραμμένων. — λε' (φ. 379α). «Ἐπιστολὴ κανονικὴ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης πρὸς τὸν ἐν ἀγίῳ Λητούρι ἐπίσκοπον Μελιτηνῆς». — λς' (φ. 382α). «Ἀποκρίσεις κανονικαὶ Τιμοθέου τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, ἐνὸς τῶν ὀν' αἰσίων πατέρων τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει συναθροισθέντων πρὸς τὰς προσελεγμένους αὐτῷ ἐρωτήσεις παρὰ ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν». — λς' (φ. 396α). «Θεοφίλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας προσφώνησις τῶν Θεοφανίω ἐπισκόπων ἐν Κυριακῇ». — λη' (φ. 395β). «Τοῦ αὐτοῦ ὑπομνηστικὸν ὅσαρ ἔλαβεν Ἀμμὸν διὰ τὴν Λυκίαν». — λθ' (φ. 398β). «Τοῦ αὐτοῦ Ἀφειγίω περὶ τῶν λεγομένων καθαρῶν». — μ' (φ. 398 β). «Τοῦ αὐτοῦ Ἀγάθω ἐπισκόπῳ». — μα' (φ. 399α). «Τοῦ αὐτοῦ Μητῆ ἐπισκόπῳ». — μβ' (φ. 399β). «Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Κωνσταντίνου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας Ἐπιστολὴ κανονικὴ πρὸς Δόμανον». — μγ' (φ. 401 β). «Τοῦ αὐτοῦ. Τοῖς κατὰ Λιβύην καὶ Πεντάπολιν ἐπισκόποις». — μδ' (φ. 402β). «Τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐκ τῶν ἐμμέτρων αὐτοῦ ποιημάτων περὶ τοῦ τίνα χρὴ ἀναγιγνώσκεισθαι βιβλία τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης».

Ἄρχ. Ὅσα δὲ μὴ εἴνεαι τῶν κλιπτοῦ βιβλίου:

Ἔπεται «Ἐρμηνεία». — μέ (φ. 403α). «Τοῦ ἁγίου Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου ἐκ τῶν πρὸς Σέλευκον ἰάμβιον περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως».

Ἄρχ. Πλὴν ἀλλ' ἐκείνο προσθεῖν μάλιστα σοι

μς' (φ. 404β). «Ἐγκύκλιος ἐπιστολὴ Γενναδίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς σὺν αὐτῷ ἁγίας συνόδου πρὸς ἅπαντας τοὺς ὀσιωτάτους μητροπολίτας καὶ πρὸς τὸν πάππν Ῥώμης». — μς' (φ. 406α). «Ἐκ τῆς πρὸς Νικολίτας ἐπιστολῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου». — μη' (φ. 406β). «Ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις, τῶν ἐρωτήσεων γεγονυῶν παρὰ μοναχῶν ἔξω τῆς πόλεως ἀσκουμένων καὶ τῶν ἀποκρίσεων ἀπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐγθεθείσης τηρικῆς συνόδου ἧς προϊστάτω ὁ ἅγιος πατριάρχης κςῷ Νικόλαος ἐπὶ τοῦ αἰοδίου βασιλέως κςῷ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ». — μθ' (φ. 407α). «Τοῦ ἁγίου Νικηφόρου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν αὐτοῦ συνάξεων καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἁγίων πατέρων περὶ διαφόρων κεφαλαίων». — ν' (φ. 408β). «Ἡ ἐγκειμένη ἐν τῷ τρίτῳ βιβλίῳ τῶν Βασιλικῶν νεαυρὰ τοῦ Ἰουστινιανοῦ μετὰ τῶν ἄλλων φασὶ καὶ ταῦτα». — να' (φ. 409α). Τάξις μητροπόλεων ἀκέφαλος, λειπόντων μεταξὺ τῶν φ. 408 καὶ 409 φύλλων δύο τοῦ τετραδίου μς' ἀρχ. ὁ Γορδουρίας, ὁ Καθουρκίαι, ὁ Διφροῦδος, ὁ Κλήρων, κς' τῷ Ἰκονίου Λυκαονίας ὁ Λύστρων, ὁ Βασίδων. — να' (φ. 411β). «Τὰ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ὀφφίγια». — νβ' (φ. 412α). «Ὅπως γράφει ὁ Κων-

σταντινουπόλεως πατριάρχης τῷ πάπῃ. Ἐχει οὕτως τῷ μακροτάτῳ δευτέρῳ τῷ πάπῃ κῦρ Θεοδοσίῳ, ἀλλῶ ἀρχιεπίτῳ καὶ ἀξιοτάτῳ, Ἰωσήφ ἐπίτῳ θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νίκης Ῥωμῆς καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης.—νγ' (φ. 412α). «Ὅπως γράφει τῷ Ἀλεξανδρείας». Ἄνευ μνείας ὀνομάτων. Ἔπονται ἄλλοι τοιοῦτοι τύποι, ὁμοίως ἀνευ μνείας ὀνομάτων.

β. (φ. 413β). Περὶ Κορίλλου τοῦ τὴν Νεστόριον καταισχύσαντος καὶ τῶν κατ' αὐτοῦ ἐνατάξεων Θεοδορήτου.

Ἀρχ. Ὁ θεὸς Κορίλλος δε καὶ πρώτος ἦν τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμενικῆς τρίτης συνέδου.

Γέγραπται ἄλλη χειρὶ.

Ἐν φ. 423β ἄλλη χειρὶ, δε' ἤ; καὶ τὰ κατωτέρω, «Συγχωρητικόν».

Ἀρχ. Ἡ μετριότης ἡμῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ καὶ θεωρίας καὶ ἐξουσίας. ἔχει συγκεχωρημένον καὶ τὸν κατὰ πνεῦμα ἀγαπητὸν αὐτοῦ υἱὸν Ἰωάννην.—Ἐν φ. 424α «Συστατικόν».

Ἡ ταπεινότης ἡμῶν ἀνατίθησι τῷ θεῷ... (μέρος τοῦ φύλλου ἐσχισμένον).

Τέλλ. Ἐπὶ τούτῳ τοίνυν ἐγγράμῳ καὶ τὸ παρὸν ἐνταλτησιώδες γράμμα καὶ ἐπιδόθη αὐτῷ δε' ἀπὸ ἀλλοῦ ἐν ἔτει 1020ῦ Ἰνδικτιῶνος 7ης ἐν μηνὶ θ' — Ἐν φ. 424β Συστατικόν, οὐ λείπει ἡ ἀρχή, ἥτις ἐπῆρχεν ἐν τῷ κεκομμένῳ μέρει τοῦ φύλλου. Τέλλ. εἰς γὰρ τὴν περὶ τούτου δεδικάωσιν ἐπιδόθη αὐτῷ καὶ τὸ παρὸν συστατικὸν γράμμα τῆς ἡμῶν μετριότητος ἐν ἔτει 1020ῦ Ἰνδικτιῶνος 7ης Μαρτίου 17'. Κατωτέρω ἄλλη χειρὶ ἢ ὑπογραφή Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου Ἰωσήφ. Ἐν τῷ τελευταίῳ παραφύλλῳ τῷ συγκεκολλημένῳ τῷ φύλλῳ τῆς σταχώσεως «Μαρτυρία εἰς ἀναγνώστην» ἄλλ' ἔχει οὕτως ὁ Μητροπότης εὐσεβὴς ἱερομόναχος προτροπῆ θεῆς κειραρχίας τὰς τῶν ἀνθρώπων λογισμῶν καὶ πράξεων ἐξαγορίας διαγόμενος, συνίστημι τὸν παρόντα πνευματικὸν μου παῖδα Γεώργγιον κατὰ τὴν τῶν λογισμῶν αὐτοῦ ἐξαγοραν τὴν πρὸς ἐμὲ. Καὶ μαρτυρῶ ὡς οὐδὲν ἔστι τὸ κωλύον αὐτὸν κατὰ τὴν κανονικὴν περατήρησιν εἰς ἱερέα προτῆναι καὶ ἐν καθέδρῳ πρεσβυτέρων αἰνεῖν τὸν ἐπὶ πάντων θεόν καὶ τούτου χάριν, τὸ παρὸν αὐτῷ τῆς ἡμετέρας συστάσεως δίδεται γράμμα ἐν μηνὶ Μαρτίῳ κα'. Κατωτέρω «Ὅπως γράφουσι τῷ αὐθέντῃ τῆς Βλαχίας. ὁ Ἐκκλησιότατος, ἐνδοξότατος, ἐπιμότης Ἰωάννη Μίγνη βοϊδόνδα, ἀθήναια πάσης Οὐγκροδλαχίας, μετὰ κατὰ πνεῦμα ἀγαπητῆς ἡμῶν μετριότητος» καὶ «Ὅπως τῷ αὐθέντῃ τῆς Μογδαβίας Ἐκκλησιότατος, ἐνδοξότατος, ἐπιμότης Ἰωάννη Ἰάνκουλα βοϊδόνδα, ἀθήναια πάσης Μολδοδλαχίας, μετὰ κατὰ... (τὰ λοιπὰ ἐσχισμένα)». Ἐν τέλει δὲ τῆ αὐτῆς χειρὶ, δε' ἤ; ἐν φ. 423β ἡ ὑπογραφή ὁ Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου Ἰωσήφ, τάδε: Τὸ παρὸν νόμιμον ὑπέσχετο... [ἐπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου] Ἰωσήφ καὶ ἡγοράστη [ἀντὶ λειπτῶν 1000 ἐν ἔτη 1020]. Τὰ ἐν ἀγκύλαις καὶ τὰ διὰ στιγμῶν δηλούμενα εἶνε ἀπεσχισμένα.

Ἐν ἀρχῇ κάτω τοῦ παραφύλλου τοῦ συγκεκολλημένου τῷ ξύλλῳ τῆς σταχώσεως ἄλλη χειρὶ. Λαβὸν μὲν ἐπὶ χεῖρας τὴν ἑβλὸν, οὐκ ἐπίγων δέ, ὅτι οὐκ ἀνίγων το καὶ λαβὸν ὡς μὴ λαβὸν (ἔπονται ὡς μὴ λαβὸν διαγεγραμμένα) εἶμι τῆ ἀποταγία. Ἐν δὲ τῷ φ. β' ἄλλη χειρὶ «Τοῦ σφωτάτου κῦρ Γεωργίου τοῦ Κορσείου περὶ σιμωνίας» μικρὸν ἀπόσπασμα. Ἀρχ. Ὅτι ἡ σιμωνία εἶναι ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα κακά.

Ὁ κώδιξ γεγραμμένος διὰ διαφόρων χειρῶν καὶ διαφόρου μέλανος, κο-

σμεῖται ὑπὸ τινῶν ἐπιτίμων κερρῶν, κερραὶ δὲ εἶνε καὶ αἱ ἐπιγραφαὶ ὡς καὶ οἱ ἐν τῇ φσ ἀριθμοὶ τῶν κεφαλαίων καὶ ἄλλαι σημειώσεις.

Τὰ φ. 1—5. 241α (τὸ πλεῖστον), 211β, 413α καὶ 114β—123α ἄγραφα.

Ἐν φ. 1α Ἀρχ. 3 Χειρὶ τοῦ πατρὸς μου, εἰς ὃν ἀνήκεν ὁ κώδιξ μετὰ καὶ ἄλλων τῆς ἐκτῆς βιβλιοθήκης.

Ἡ στήσις διὰ ζῶλον, περιβεβλημένου ὑπὸ βύρσης μεθ' ἀκίων ἐπιτεπωμάτων, ἐπιθαμένης ὀπισθεν. Ἐμπροσθεν σῶζονται δύο τῶν σιδήρων πρὸς ἀσυνήκτοντο τὰ λείποντα θηλυκώματα.

5

Χαρτ. 0,20Χ0,137 Αἰῶνος XVIII (φ. 173)

1 (φ. 2α). **Μαξίμου Μαργουνίου ὁμιλίαι.**

α (φ. 2α). «Ὁμιλία τῇ πρώτῃ Κυριακῇ τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.—β (φ. 14α). «Ὁμιλία εἰς τὴν δευτέραν Κυριακὴν τῶν νηστειῶν».—γ (φ. 25β) «Ὁμιλία εἰς τὴν τρίτην Κυριακὴν τῶν νηστειῶν, εἰς τὸ εἶ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν». — δ (φ. 37β). «Ὁμιλία εἰς τὴν τετάρτην Κυριακὴν τῶν νηστειῶν: εἰς τὸν σεληνιαζόμενον».—ε (φ. 49α). «Ὁμιλία εἰς τὴν πέμπτην Κυριακὴν τοῦ ευαγγελίου τῶν υἱῶν τοῦ Ζεβεδαίου».—στ (φ. 60α). «Ὁμιλία εἰς τὴν ἕκτην Κυριακὴν τῶν Βαϊσφόρων». — ζ (φ. 71α). «Ὁμιλία εἰς τὴν ἅγιαν καὶ μεγάλην Παρασκευὴν εἰς τὴν σταύρωσιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν».

2 (φ. 83α). «Τοῦ μακαριωτάτου καὶ σοφωτάτου πατρὸς ἡμῶν πάππ καὶ πατριάρχου **Ἀλεξανδρείας τανῶν δε Κωνσταντινουπόλεως οικουμενικοῦ Κυρέλλου [Λουκῆρος]** Σόντομος πραγματεία κατὰ Ἰουδαίων ἐν ἀπλῇ διαλέκτῳ πρὸς Γεώργιον τὸν Πάργαν».

Μετὰ τὸ προοίμιον κατ' Ἐρώτησιν καὶ Ἀποκρίσιν, ἐν δὲ τῷ Κεφαλαίῳ β κατ' Ἀπορίας καὶ Λύσεις, Ἐπιχειρήματα καὶ Ἀποκρίσεις εἰς τὰ Ἐπιχειρήματα.

β (φ. 153α). «Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **Κυρέλλου ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας** Λόγος περὶ ἐξόδου ψυχῆς καὶ περὶ τῆς δευτέρας παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μεταφρασθεὶς παρὰ **Κοτσαντένου Δαπόντε**».

Ἄρχ. φοδοῦμα: φεῦ τὸν θάνατον δε: πικρὸς μου εἶναι:

4 (φ. 164α). «**Μακαρίου τοῦ Ἐγροπτικοῦ** Διήγησις φοδερὰ καὶ πίν' ὠφέλιμος ἐκ τοῦ Γερροντικοῦ».

Ἄρχ. Περιπατόντες ἕνας ἀσκητῆς ἅγιος εἰς τὴν ἔρημον.

5 (φ. 170α). ε' Αποκαλιφής τής Οπεραγίας Θεραπείας ὕμνον Θεοτόκου καὶ ἀπαρθένου Μαρίας.

*Αρχ. Μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κορυφοῦ καὶ βιοῦ. Τελ. (ἀτελής) ὁ ἀντικλήσις ἀπαντῶν ἐφαλοσίων καὶ εἰς τὸν θρόν.

*Ἐκάστου τῶν περιεχομένων ἐν τῷ κώδικι προτάσσεται ἐπίτιτλον ἐρωθρόν καὶ μέλαν, ὅλος ἰδιορθροῦς.

Τὰ φ. 83β, 152β καὶ 171-173 ἄγραφα.

Ὁ κώδιξ ἔχει καὶ παλαιὰν ἀρίθμησιν κατὰ σελίδας 1-340.

Στάχσις διὰ λευκῆς περγαμηνῆς, περιβαλλομένης ναστὸν χάρτην, ἐίχα καὶ δύο θηλυκωτήρας, ὧν σείζεται μόνον ὁ εἰς.

6

Χαρτ. 0,16Χ0,12. XVIII Αἰῶνος (φ. 171)

«Ἑρμηνεῖα εἰς τοὺς ἀφορισμοὺς τοῦ Ἱπποκράτους καταπρωθεῖσα εἰς πεζὴν φράσιν παρὰ Μπαλάνου Βασιλοπούλου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων».

*Αρχεται ἀπὸ τοῦ φ. 23α καὶ διήρηται εἰς τρία τμήματα.

Προτάσσει-αι δὲ ἐν φ. 3α 22ε «Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν περιλήψει εἰς τὴν ἑρμηνεῖαν τῶν ἀφορισμῶν τοῦ Ἱπποκράτους, συνθεμένη ἢ πλέον ἐκλεκτότερος παρὰ τοῦ Γαληνοῦ, κατὰ στοιχεῖον».

Γέγραπται πιθανῶς χειρὶ τοῦ Ἐπιφανίου Δημητριάδου, περὶ οὗ ἴδε ἀρ. 21.

*Ἐν τῇ ἀνω ᾄσ τοῦ φ. 3α. Γρηγορίου τοῦ ἐκ Ν. Σκοπίου.

*Ἐν τῇ ἀνω ᾄσ τοῦ φ. 3α. Ἰατροσόφου ἀρ. Δ.

Τὰ φ. 1,2 καὶ 22β ἄγραφα.

Στάχσις διὰ ναστοῦ χάρτου ἀποτελουμένου ἐσωθεν ἐξ ἐντύπων φύλλων παλαιοῦ Μηναίου.

*Ἔπεται συνέχεια.